Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1847-04-30)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: ”BREV TIL: Houstrup, Jens Christian FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1847-04-30)”, i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 99. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000030.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Ingemann til C. Hostrup.
Sorø. 30te April 1847

Det var mig meget kjært af Deres venlige Svar paa min Bemærkning at see bekræftet, hvad jeg vel havde nogen Grund til at antage, at det efter Deres Mening er Deres «Skomager», men ikke Dem, jeg har at holde mig til med Hensyn paa den paaankede Uretfærdighed. Da jeg imidlertid selv kjender samme Skomager fra en anden Side, og De selv — uagtet den ham tillagte Skakkerjødeplathed — dog ogsaa har seet Høiheden i hans Idee og Characteer, kunde jeg ikke vente, at netop Platheden og Philisteriet i ham skulde være saa raadende, naar han tænkte paa mit Billede af hans høiere tragiske og bitter-humoristiske, men ingenlunde «smægtende» Skikkelse — og jeg maatte netop i dette Udtryk see en mulig Inspiration af hans nye Fremstiller, grundet paa en urigtig Opfattelse af min Fremstilling. Hos de Tilskuere, der ikke kjende min Ahasverus, kunde denne Miskjendelse finde saa meget lettere Indgang, som det netop altid har været den philistrøse Kritiks Anke mod min Poesie — som mod alt, hvad der var Følelse i, at det var smægtende eller i den philistrøse Ungdoms moderne Sprog: «sværmerisk». Naar der nu ikke af Forfatteren er sørget for nogen Modvægt mod denne Dom fra den ene Side af den Characteer, hvorigjennem den fremtræder, bliver det idetmindste uvist, om den skal henregnes til Høiheden eller til Lavheden i hans Natur. At s. 100Andre, end jeg, paa min Poesies Vegne har fundet Spasen ved dens Tvetydighed upassende, er vist nok. Jeg har imidlertid med megen Fornøielse hørt Stykket fremsiges af Mantzius (jeg troer dog, han forandrede hiint Udtryk til «smeltende»). Jeg loe selv af Spasen som aldeles uskyldig, og jeg finder Comedien høist underholdende og lunefuld.

Nu Nok om denne i sin Realitet ubetydelige Sag. Det glæder mig, at den maaskee har givet Anledning til et klarere Forhold imellem os. Jeg følger med levende Interesse Deres Gang og Udvikling som Digter og glæder mig ved det friske Eiendommelige deri.

Deres venligst hengivne
B. S. Ingemann.

Venlig Hilsen til hele Familien og Nygaards! Hr. Cand. theol. Hostrup.